

Тукашното училище е отъ 1880 г., а черква и до днесъ нѣма.

С. Бинкось брои 57 сгради и 330 жители.

С. Голѣмо-Чочовени.

За разлика отъ близкото, подъ него, село Малко-Чочовени, нарѣчено е Голѣмо-Чочовени, а по-рано Беюкъ-Чешлий („голѣми мочури“). Казаното за Малко-Чочовени отчасти се прилага и за Голѣмо-Чочовени. Съгласно прѣданието, то е старо. На западъ отъ него личатъ развалини, които селенитѣ считатъ за слѣди отъ черква или мѣнастиръ. „Прѣмѣстило“ се на днешното си мѣсто отъ „незапомнени врѣмена“. Заправено било ужъ отъ единъ отъ тримата заселени тукъ братя-турци, който се казвалъ Беюкъ-Чешлий! Това твърдение е съмнително и ще се изправи съ прѣданието въ Малко-Чочовени. Важното е, че въ селото има доста чешми съ добра вода, но съмнително е дали думата чешлий е влѣзла като номенклатуренъ елементъ въ по-старото му име.

До освобождението Голѣмо-Чочовени е било прѣдимно турско. Днесъ тукашнитѣ турци броятъ само осемъ къщи. Посочва се още, че на мѣстото на изселенитѣ слѣдъ освобождението турци дошли каракачени.

Въ селото и до днесъ нѣма черква, а училището му е отъ 1897 г. Селото брои 78 сгради и 442 жители.

При прѣкръстването, селото Голѣмо-Чочовени може да си остане само съ името Чочовенъ, както се чува у самитѣ му жители, а Малко-Чочовени да се промѣни на Чучурово или Братилъ, защото Чучурово, казва прѣданието, е първото име на това заселище, а Братилъ е билъ единъ отъ бѣлгарскитѣ калугери, убитъ въ келия на мѣстото на това село. При това, името Братилъ е рѣдко и сравнително старобѣлгарско.

С. Кара-Сарлий.

Прѣданието казва, че това заселище било старо, въроятно върху или край развалини на заселище съ сжщото или друго название. И наистина, селото Карасарлий по-рано е било на разстояние километръ на югъ отъ днешното. Спо-